

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 7

*Матеріали VI Всеукраїнської
науково-практичної конференції
“Державне управління та місцеве самоврядування в Україні
в контексті європейської інтеграції”,
м. Київ, МАУП, 17 листопада 2011 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2012

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 11 від 21.12.11)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
О. В. Куроченко, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук, проф.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соціальних наук, проф.;
В. В. Утвенко, канд. іст. наук, доц.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук, проф.;
М. В. Чечетов, д-р наук держ. упр., проф.;
Н. П. Ярош, д-р наук держ. упр.

Видання здійснене в рамках проекту
“Наукові праці МАУП”

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] /
МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 7: Матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Державне управління та місцеве самоврядування в Україні в контексті
європейської інтеграції”, м. Київ, 17 листоп. 2011 р. / редкол.: А. М. Подо-
ляка (голова) [та ін.]. — 2012. — 382 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано статті учасників науково-практичної
конференції, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — становлен-
ню України як держави. Розглядається формування державності в Україні у
різні періоди історії та в різних аспектах.

Для науковців і державних службовців, політиків і політологів, викладачів
і студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і су-
спільства.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління
персоналом (МАУП), 2012

© ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2012

Курчина Т. О.

Державне управління забезпеченням
інформаційної безпеки:
організаційно-правовий аспект 248

Левандовська Н. М.

Удосконалення методів планування
виробництва та реалізації продукції
на підприємстві 252

Маяцька О. Ю.

Соціально-психологічна взаємодія
студента і студентської групи
в аспекті формування стандартів
спільної поведінки 255

Медвідь М. Ф., Ольховик А. А.

Соціальна політика в Україні:
теорія і практика 262

Носуля О. П.

Необхідність упровадження засад
світового досвіду з проблем
організованої злочинності
та корупції в Україні 267

Пилипишин С. С.

Управління фінансами фізичних осіб .. 274

Проценко І. О.

Державний вимір освітньої
парадигми 277

Радзімовська С. Ф.

Європейська інтеграція та суверенітет
національних держав 283

Січкарь О. М.

Аналіз економічного потенціалу
підприємства 286

Стогний Е. М., Крець А. М.

Трансформація природної
и политической рент 290

Тимошин Ю. В.

Методологія аналізу державного
управління в класичних і сучасних
державно-правових дослідженнях 293

Третяк О. Л.

Служба безпеки України в системі
державного управління України 300

Чайковська Л. В., Сацевіч В. О.

Міжнародно-правова та економічна
парадигма сучасного ринку
паливно-енергетичних ресурсів 304

Бабак А. К.

Політичний режим та механізм
державного управління в Україні 308

Бурла С. С.

Підвищення соціального захисту
державних службовців як умова
забезпечення їх діяльності 312

Вахній О. В.

Основні напрями державного
регулювання суспільної моралі
в Україні 315

Гулай Л. А.

Гендерний аспект проблеми насильства
над жінками в сім'ях 319

Дубова О. О.

Реформування системи місцевого
самоврядування в умовах
євроінтеграції України 321

Сірик А. О.

Становлення правової держави
в Україні 324

Сурженко М.

Проблеми розподілу владних
повноважень в Україні
в умовах євроінтеграції 327

Черненко Ю. С.

Роль спадщини Іммануїла Канта
для становлення сучасної
української держави 330

Алжум Майсара

Інформаційна діяльність
у сфері державного управління 335

Бушин О. О.

Політична освіта в Україні
в сучасних умовах 338

Костенко А. Ю.

Регіональна політика
в Україні 340

Содель Ю. В.

Виконавча влада і місцеве
самоврядування в умовах становлення
правової держави в Україні 343

Медвідь Ф. М., Кулявець А. В.

Формування владної еліти
в Україні: питання теорії
і практики 346

ПІДВИЩЕННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ ЯК УМОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЇХ ДІЯЛЬНОСТІ

Становлення і розвиток української державності, вип. 7, с. 312–314

З набуттям Україною незалежності та прийняттям Основного закону держави — Конституції України, яка визнає найвищою соціальною цінністю держави людину, Україна приєдналася до світового бачення цього питання, її законодавство фактично відбиває зміст таких важливих міжнародно-правових актів, як Загальна декларація прав людини, Європейська конвенція про захист прав та основних свобод людини.

Нові підходи до економічних і соціальних відносин, що визначаються сучасними об'єднавчими чинниками українського суспільства, посилюють тенденції руху України до ЄС та інших розвинених країн світу. Суспільно-політичні трансформації, що відбуваються в Україні, супроводжуються змінами державно-управлінських відносин, які вимагають поліпшення управлінської діяльності органів влади. Важливим критерієм діяльності органів влади є соціальне та матеріальне забезпечення державних службовців.

Як соціальна держава Україна здійснює однойменну політику на засадах соціальної справедливості з метою задоволення потреб громадян.

Під соціальною політикою слід розуміти систему правових, організаційних та інших заходів державних і недержавних установ та організацій, що враховують економічний потенціал країни і спрямовані на підтримання соціальної стабільності в суспільстві, створення умов для постійного зростання добробуту працездатних осіб та забезпечення належного рівня життя тих, хто через непрацездатність чи інші життєві обставини не має достатніх засобів до існування. Це стосується і державних службовців [2].

Конституція України передбачила право громадян на соціальний захист, що включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, встановлених законом [3].

Соціальний захист може полягати у винагороді громадянам за особливі заслуги перед суспільством і державою. Зазначений захист може бути спрямованим на гарантування певного матеріального рівня життя чи інших соціальних благ, залежно від правового статусу особистості в суспільстві.

Соціальний захист громадян може мати спрямованість залежно від особливого виду їх трудової чи службової діяльності (наприклад, Закон України “Про державну службу”) [1].

Особливе місце у структурі відносин, що складаються між державою, суспільством і особистістю, займають ті, де одним із суб’єктів виступає представник державної влади, основним видом соціального захисту якого є службово-трудоий соціальний захист.

За допомогою державного регулювання співвідношення обсягів прав і пільг, які мають окремі категорії громадян, підтримується їх сумарна рівноправність. Фактична (соціальна) рівність у чомусь нерівних осіб досягається шляхом суспільного визнання істотних розбіжностей між людьми, зумовлених об’єктивними причинами, та надання певних додаткових прав, пільг і переваг, що дають можливість компенсувати вказану різницю. Вважаємо, що саме цей комплекс науково обґрунтованих заходів соціального захисту державних службовців допоможе заповнити прогалини у теорії і практиці внутрішньоорганізаційної сфери управління в державних органах.

Крім цього, соціальну захищеність державних службовців можна розглядати не тільки як забезпечення матеріальними, соціальними і культурними благами тощо, а й як реальну можливість для самоосвіти, підвищення правового і культурного рівня тощо.

Серйозною проблемою залишається матеріальне забезпечення держслужбовців. Коли робота добре оплачується, то люди будуть менше

красти, дорожити своїм робочим місцем, не вдаватимуться до корупційних діянь.

Найбільше непокоїть те, що за умов, коли держслужба має такий матеріальний і соціальний авторитет у суспільстві, як нині, найкращих випускників наших провідних ВНЗ на цю роботу не залучиш.

Плинність кадрів на держслужбі на сьогодні надзвичайно велика: 50 тис. держслужбовців щороку оновлюється. Стабільність державної служби — це стабільність держуправління. За такої плинності — чверть мільйона людей за п’ять років — державі завдаються величезні збитки. Це, головним чином, стосується нижчих щаблів державної служби. Але вони є базовими, там теж не має бути випадкових людей [4, 355].

Треба врегулювати правовий статус інституту державної служби, чітко розмежувати політичні й адміністративні функції у системі державного управління, вдосконалити підготовку висококваліфікованих менеджерів у цій сфері, а в діяльності державної служби — забезпечити відкритість і прозорість. Нині триває робота над новою редакцією Закону України “Про державну службу”.

Нарешті, одним з важливих критеріїв соціального захисту державних службовців є надання державним службовцям безвідсоткових пільгових кредитів для придбання житла. Президент України своїм Указом у грудні 2002 р. передбачив початок запровадження безвідсоткового кредитування житла. Було розроблено кілька варіантів постанов Кабміну, що розглядають можливість створення або спеціального органу в системі

Держслужби, або щоб такі функції взяв на себе Секретаріат Кабінету Міністрів, або ж Мінфін.

Література

1. Закон України “Про державну службу” від 5 травня 2000 р. // Верховна Рада України; Офіц. видання. — К., 2000.
2. Конституція України // ВВР України. — 1996. — № 30. — Ст. 142.
3. Луцький Р. П. Соціальний захист державних службовців України: Автореф. дис.... канд. юрид. наук: 12.00.05 / Львів. нац. ун-т ім. І. Франка. — Л., 2010. — 16 с.
4. Черноног Є. С. Державна служба: історія, теорія, практика. — К.: Знання, 2008. — 458 с.